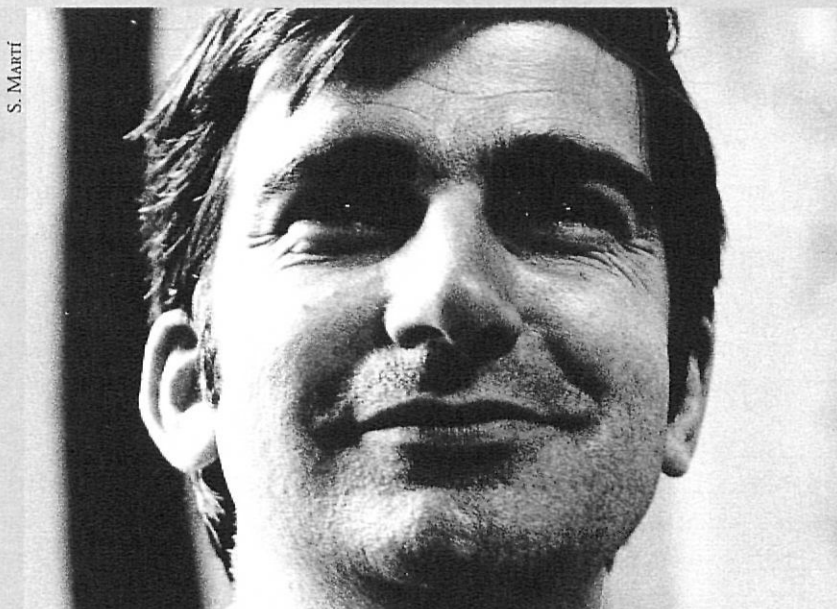

Crònica

Ernest Lluch

El 21 de novembre de 2000, a l'edat de 63 anys, va morir a Barcelona, assassinat per ETA, Ernest Lluch i Martín, catedràtic d'història de les doctrines econòmiques a la Universitat de Barcelona, diputat al Congrés per la circumscripció de Girona en les primeres legislatures democràtiques de 1977 i 1979, ministre de Sanitat del govern espanyol l'any 1982 i posteriorment rector de la Universitat Menéndez y Pelayo.

S. MARTÍ

Des de la seva casa de Moià de Montcal, Ernest Lluch va viure molt de prop les inquietuds i les aspiracions de la societat gironina, i va donar suport o impuls a moltes de les seves iniciatives. En el camp de la comunicació, va col·laborar a *Presència* durant el franquisme i a partir de la transició, va ser membre de la cooperativa lligada al naixement del diari *El Punt* i va escriure en dues ocasions a la *Revista de Girona*: l'any 1982 (núm. 98), un article sobre Josep Pla, i un altre l'any 1987 (núm. 123), titulat significativament «Des de ca l'Aiats de Maià», en el qual donava fe de la seva vinculació sentimental amb les terres de la indecisa frontera entre l'Empordà i la Garrotxa.

L'assassinat d'Ernest Lluch, un dels més fermes i tenaços defensors del diàleg com a via de solució del problema d'Euskadi, va produir una enorme commoció en tot el país. El seu missatge va ser assumit per la ciutadania a través de manifestacions massives i de tota mena d'homenatges. Amb el lamentable retard a què ens obliga la periodicitat bimestral de la *Revista*, ens unim a totes les veus que s'han alçat d'aleshores ençà i hi afegim el nostre tribut de dolor, de reconeixement i de reivindicació de les idees i actituds que va defensar i per les quals va donar la vida.

Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona 2000

La Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes presenta l'exposició que mostra les 56 obres que optaven a l'edició d'enguany dels Premis d'Arquitectura. Aquesta iniciativa, que ja celebra la seva quarta edició, pretén mostrar i premiar les millors realitzacions dels professionals en les diferents modalitats establertes: arquitectura, interiorisme, espais efímers i espais interiors.

Tot i que a hores d'ara ja podeu contemplar la mostra de les obres presentades i de les guanyadores de la present edició, en el moment de tancar aquesta crònica es coneixien tan sols els finalistes de cada modalitat, una elecció difícil atès el nivell dels treballs presentats.

Per comentar una mica les obres, a la modalitat d'arquitectura, de les trenta-una que hi concursaven se'n van seleccionar nou, i es repartiren la distinció les obres de promoció pública i les privades. Entre aquestes darreres hi són representats gairebé igual els edificis plurifamiliars i els habitatges per a una sola família. Hi trobem l'IES de Sant Feliu de Guíxols, una sala polivalent a l'Estartit, un bloc d'habitatges a Salt i una casa unifamiliar a Palafrugell, entre d'altres.

Per al premi d'interiorisme, destinat als projectes de decoració i disseny d'espais interiors, entre les vuit

obres presentades s'ha seleccionat un estudi de fotografia a Olot i l'adequació d'una nau industrial per a bar-restaurant a Cornellà de Terri.

Pel que fa al tractament dels espais efímers, categoria on es van presentar nou obres, a la fi es van triar dues intervencions destinades a l'exposició *Girona, temps de flors*, que ja ha esdevingut un clàssic dels premis, i dues instal·lacions d'exposicions presentades a la mateixa Pia Almoïna, com també el disseny de l'espai destinat a la Setmana per al Treball i la Formació.

Dels espais exteriors, entre les vuit obres presentades han optat a premi el projecte d'urbanització del sector est de la plaça de Catalunya de Girona i l'ordenació de la plaça Major de la Bisbal d'Empordà.

Us deixem que sigueu vosaltres mateixos els qui, visitant l'exposició a la Pia Almoïna, conegueu i valoreu els guanyadors de la mostra d'enguany.

Rosa M. Gil i Tort

Tardor de premis literaris

31 d'octubre, teatre La Planeta. Lliurament del 20è premi Just M. Casero de novel·la curta. 10 de novembre, bar Platea. Trenta-tresè lliurament dels Premis Literaris de Girona.

El Premi de Novel·la Curta J. M. Casero va celebrar els vint anys amb les sorpreses justes: Pere Puig va anunciar un premi de textos teatrals de petit format per a l'edició següent. La Proposta de Poesia, tan atractiva com sempre, va comptar amb un espectacle multitudinari: el

Lluís-Anton Baulenas, últim premi Bertrana.

Diari d'un boig interpretat per Lluís Homar. L'entrega del premi, presentada per un Sergi Lòpez exultant, va començar amb un espectacle de jazz i claqué del grup Musitap. Dues anècdotes: Guillem Terribas va comentar amb ironia que el premi era tan independent que ni tan sols hi havia representants de l'editorial que els publica; el mateix Terribas, per deixar de ser presentador de l'acte i convertir-se en secretari del jurat, es va posar un bigoti postís. Tant el guanyador com el finalista eren veterans del premi: Àngel Vega, de Portbou, obtingué el primer premi amb *Rocs*, obra que s'inicia en una habitació d'hotel misteriosament plena de rocs de platja; el banyolí Josep Pastells va quedar finalista amb *Witxi*. L'acte va acabar amb una copa de xampany al bar de La Planeta.

La 33a edició dels Premis Literaris de Girona, presentada per Neus Bonet i Vicenç Villatoro, va emplenar un any més el bar Platea de periodistes i públic. Els pronòstics es van complir i Lluís-Anton Baulenas

va guanyar el Prudenci Bertrana amb la novel·la *La felicitat*, ambientada a la Barcelona de 1909 i protagonitzada per una artista del Paral·lel immersa en una trama de suspens. El Miquel de Palol va quedar desert per segona vegada consecutiva; aquesta decisió va decebre tant els organitzadors del premi com els assistents a l'acte. Jaume Sobrequés va obtenir el Carles Rahola amb un assaig sobre Antoni Rovira i Virgili, i el Ramon Muntaner de literatura juvenil va anar a mans de Pau Joan Hernández, autor d'*El pic de la dama morta*. Roger Mas va guanyar el Cerverí per votació popular, i Miquel Lladó va obtenir el premi a la lletra de cançó amb "Fandango del Jardí". Salvador Carreras es va proposar un objectiu ambiciós per al futur del guardó: convertir la convocatòria en els premis de referència a Catalunya. El primer pas serà el canvi d'escenari: la pròxima edició s'atorgarà a la Devesa.

Jordi Cornellà Detrell

Arquitectura rural i història

Els dies 24 i 25 de novembre de 2000 es va realitzar al Col·legi d'Arquitectes de Girona una Jornada sobre Arquitectura Rural i Història, organitzada pel mateix col·legi, el Centre de Recerca d'Història Rural de l'ILCC de la Universitat de Girona i l'Associació d'Història Rural de les Comarques Gironines.

L'objectiu principal d'aquesta trobada era possibilitar un replantejament de la qüestió de l'arquitectura rural –i més específicament de